

"Kaos"

Kameliina Kameliinale ei ole miski tähtsam, kui tema unistus. Ta soovib reisida kaugele - kaugele, leida seal oma elumõte ning siis tagasi rännata. Põle talle kunagi meeldinud, kui inimesed halvustavad teda ja tema kummalooma Kameeleoni. Ta ei suuda uskuda, miks teised peeglisse ei vaata, nad on pikad, ponsakad ja koldate soengutega. Kameliina on, aga lühike, peenike ja armsa soenguga.

Oma unistuse avastas ta siis, kui tema väike ja vana vanaema jutustas talle oma lapsepõlvest. Kameliina, hüüdnimega Kamme, ei uskunud mida kuulis, sest ei kujutanud ette oma vanaema hädaremmet sooritamas pikka - pikka ujumisretke. Kamme vanaema usub siamaani, et on superkongelane ja räägib, et lapsed tulevad kurgedega. Sellel päeval, mil Kamme kuulis oma vanaema retke kohta ja nägi mõtete teel saadatud pilte, oli ta kindel, et soovib samuti sinna imekohta minna. Vanaema mõttes muidugi, et kui Kamme just lendhobusega ei lähe, siis kohale ta ei jõua.

"Kohvrid on pakitud, Kameeleon on taskus, vibratelo kotis ja kaabu varjamas mu tukka. Nii, vist olen valmis!" Kamme on sooritamas oma unistuste reisi. Miks ta ei peaks, kui kohtas tuul lendhobuseid müüvat tädikest. Kamme oli tollel momendil kindel, et tädi tundub tuttav, aga nüüd oma asju vaadates ta naeratab ja on kindel, et see oli viirastuslik mõte. "Edasi, seikluste poole!" Ja jookseb suure hooaga kosterist välja ning lukustab ukse sõrmenipsuga. Väljas silmab ta parklasse jäetud lendhobu ja kihutab tema poole. Sadulasse hüpatas ei pane ta elevuse tõttu tähele, et kohvrid jättis ta parkla esiootsa. Haarab hoopis hobuse lakast ja pööratab kandadega hobuse külgedele. Kamme jäädvustas vanamemme pildi mälu ja liigub edasi ainult selle abil.

